

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.545/2012/8.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. február 12. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2012. október 25. napján kihirdetett **11.B.487/2011/54.** számú **ítéletét helybenhagyja.**

A vádlottat az első fokú eljárásban felmerült - helyesen - 2.706.079.- (kettőmillió-hétszázhatyvenkilenc) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat 9.960.- (kilencezer-kilencszázhatvan) forint, a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat emberölés büntette [Btk. 166. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b), d) és f) pontja] miatt, életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadlábra bocsátás legkorábbi időpontját 40 évben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a 2009. december 2. napjától 2012. október 25. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az eljárás során bűnjelként lefoglalt és a Kecskeméti Törvényszék bűnjelnyilvántartásába Bny.2/2012. szám alatt bevételezett és kezelt 1-28. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 2.706.128.- forint eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében.

A fellebbezési eljárásban a vádlott írásban indokolta a fellebbezését, melyben megismételte a védekezését és eljárási szabálysértésre is hivatkozott.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.510/2012/2-II. számú átiratában a tényállás kiegészítésére és helyesbítésére, a jogi indokolás kiegészítésére és a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak találta, az ügyészi észrevételeket osztotta.

A vádlott eljárási szabálysértésre vonatkozó észrevételét viszont nem osztotta az alábbiak miatt:

Az elsőfokú bíróság a 11.B.478/2011/3. sorszámú végzésével a vádlott előzetes letartóztatását az ügydöntő határozatának kihirdetéséig fenntartotta a Be. 131. § (1) bekezdése alapján a nyomozási bíróra vonatkozó eljárási szabályok szerint, azonban nem nyomozási bíróként eljárva. Így - az irányadó bírói gyakorlat szerint - nem érvényesül a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjában írt azon kizárási szabály, hogy a bíróság további eljárásából ki van zárva az a bíró, aki az ügyben nyomozási bíróként járt el (ÍH. 2010. 12.).

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást, a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását azonban az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

A vádlott testmagassága 179 cm, elkövetéskori testsúlya 82 kg (első fokú iratok 48. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdés), 1. sz. sértett 168 cm magas és átlagos testalkatú volt (nyomozati iratok 223. oldal), 2. sz. sértett 163 cm magas volt (nyomozati iratok 234. oldal).

Az elkövetés eszközéül szolgált ásó teljes hossza 1500 mm, a nyél oldalélei 30-40 mm nagyságúak, az ásófejen 100 mm hosszú a rögzítő rész, melynek hossza 240 mm, szélessége 192 mm, vastagsága 2 mm, oldalélei 190-195 mm hosszban egyenesek, élezett képet mutatnak, a fej felső végétől 195 mm-re az oldalélek a kopástól és az élezéstől anyaghiányosan beszűkültek, vastagságuk megvékonyodott, 30 mm hosszban és 40 mm szélességben hegyes csúcsban

Bf.III.545/2012/8.

végződnek. Az élek vonalai hullámosak, élességük egy átlagos kés élének felel meg (nyomozati iratok 297. oldal).

1. sz. sértett által elszenvedett további külső sérülés:

A bal oldali állkapocstest felett 2,5 cm hosszúságú, 0,5 cm szélességben tátongó egyenetlen szélű bőr és bőr alatti kötőszövet folytonosság-megszakítás (nyomozati iratok 224. oldal 6. pont).

Az első fokú ítélet 8. oldalán 2. sz. sértett -helyesen - külső sérüléseinek felsorolása 4. része 4. sorában helyesen: szúrt-csatorna volt észlelhető (nyomozati iratok 235. oldal).

2. sz. sértett a további belső sérüléseket szenvedte el:

Mindkét arccsont darabos törését, homlok bal oldalán, bal szem alatt terjedelmes zsírszövetközi vérzést, bal oldali halántékpikkely darabos törését, homlokcsont jobb oldalán és jobb fali csonton nagydarabos mozaikszerű törést, bal járomívtól felfelé a homlokcsont bal oldalára terjedő áthatoló vonalas folytonosság-megszakítását eredményező törését, felső ajak bevérzéseit (nyomozati iratok 237. oldal).

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása hiánytalan, így azt a fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel az ítéletábra az ítélezésének alapjául elfogadta.

A vádlott és a védő felmentést célzó fellebbezése az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelési tevékenységét támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott későbbi, módosított tartalmú és tagadó vallomásával szemben a vádlott korábbi, beismerő vallomását fogadta el.

A vádlott tényállásban írt magatartását illetően az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítást vett fel. A rendelkezésére álló bizonyítékokat hiánytalanul vette számba és azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, mely alapján úgy döntött, hogy a vádlott a tényállásban írt cselekményt elkövette. A vádlottnak az átjutás helyére, módjára, a megjelölt elkövetési eszközökre, az elkövetés körülményeire, a véres kesztyűre, ruháinak kimosására tett részletes beismerő vallomása alapján úgy döntött, hogy a vádlott a tényállásban írt cselekményt elkövette. Indokát adta, hogy miért ezen beismerő vallomást fogadta el a bizonyítékok mérlegelésekor, mellyel kapcsolatosan helytállóan utalt a helyszíni szemlét követő pótszemlén rögzítettekre.

A beismerő vallomás szerint ugyanis a vádlott a két ingatlant elválasztó falon keresztül mászott át a sértettekhez, majd a több napig elhúzódó helyszíni szemle során a nyomozók ezzel kapcsolatban érdemi adatot nem rögzítettek. Az ezt követően megtartott pótszemlén észlelték, hogy a két ingatlant elválasztó falnál a cserepek elmozdultak, illetve egy letört cserépdarab is fellelhető volt, tehát a behatolás a vádlott által elmondott módon megtörténhetett. A szemle jegyzőkönyv rögzíti azt is,

hogyan az ingatlanokat elválasztó téglakerítés melletti drótkerítésen a sértettek kertje felé letaposási nyom, a tartó oszlopon pedig vizes homokszennyeződés is látható volt. Ebből következően a nyomozó hatóság kizárólag a vádlott elmondásából értesült a behatolás helyéről. A helyszínen talált gömbvas volt az egyik eszköz, melyet a vádlott magával vitt és amelyről a beismerő vallomásában szintén említést tett. Ez ugyancsak a vádlotti vallomást követően került elő (nyomozati iratok 177. oldal 4. bekezdés, 177. oldal utolsó, 178. oldal 1. és 6. bekezdés, helyszíni szemle jegyzőkönyv).

Ugyanezen okból nem foghat helyt az a vádlotti védekezés, hogy a beismerő vallomásban előadottakat a szomszédoktól és szállásadójától, 1. sz. tanútól hallotta.

Az elsőfokú bíróság annak is okszerű indokát adta, hogy miért tett tényállásbeli megállapítást arra, miszerint a vádlott a sértettek udvarára anyagi értékkel bíró dolog eltulajdonítása céljából hatolt be. Ennek során mérlegelési körébe vonta 2. sz. tanú tanulmányaira, családjának vagyoni helyzetére, a hozzá fűződő kapcsolatára tett vádlotti vallomást, valamint 2. sz. tanú vallomását.

Annak is megfelelő indokát adta, hogy az elkövetés időpontjának meghatározásakor miként értékelte és mérlegelte 3. sz., 4. sz., 1. sz., 2. sz., 5. sz., 6. sz., 7. sz. és 8. sz. tanúk vallomásait, illetve a híváslista és a bírósági eljárás során beszerzett, 2. sz. sértett utolsó bolti vásárlására vonatkozó számla tartalmát.

A fellebbezési szakban, megalapozott tényállás esetén, nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére. Mivel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott, ezért a vádlott és a védő felmentést célzó fellebbezései eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette. Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az emberölés nyereségvágyból történő elkövetése mellett, a cselekmény aljas indokból elkövetettként nem értékelhető, ha a nyereség megszerzésének a leplezése, mint a cselekmény indítéka szorosan tapad a nyereségvágyhoz, ezért attól el sem különíthető.

Az emberölés akkor minősül nyereségvágyból elkövetettnek, ha az ölési cselekmény valamilyen, közvetlen anyagi előny megszerzését célozza. Az irányadó bírói gyakorlat szerint, amennyiben a két minősítő körülménynek a motívuma azonos, a kétszeres értékelésre nem kerülhet sor (BH. 1988/260., BH. 2001/412.). Ugyanazon okból tehát a cselekmény nem minősíthető egyben aljas

Bf.III.545/2012/8.

indokból elkövetettnek is. A vádlott cselekményét helyesen minősítette az elsőfokú bíróság nyereségvágyból elkövetettnek, hiszen az irányadó tényállásból következően, azt anyagi haszonszerzés motiválta. Az előzőekben kifejtetteket azonban az ítélet jogi indokolása nem tartalmazza, ezért azt az ítélőtábla pótolta.

Elmulasztott hivatkozni az elsőfokú bíróság a különös kegyetlenséggel történt elkövetésre vonatkozó jogi indokolásában a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvének II/4. pontjában, illetve a nyereségvágyból és aljas indokból történt elkövetés elhatárolása kapcsán a II/2. és 3. pontjában foglaltakra is, melyet az ítélet tábla ezennel ugyancsak pótol.

Utal arra az ítélet tábla, hogy (szakértő neve) igazságügyi pszichológus szakértő véleménye szerint, a vádlottnál feltárt ún. "acting out" személyiségjegy összhangban áll az elkövetés különösen kegyetlen módjával, vagyis, hogy a vádlott hajlamos váratlan, robbanásszerű kitörésre, amely nála inadekvát magatartást váltott ki (első fokú 22. sorszámú jegyzőkönyv 65. oldal).

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen vette számba. Kiegészítésre abban szorulnak, hogy további súlyosító körülmény az elkövetés eszközének különösen veszélyes volta, továbbá az, hogy a bűncselekmény alkalmas volt az állampolgárok biztonságérzetének megingatására, a helyi közvéleményt súlyosan felzaklatták a történetek (BKv.56/2007. III/2. pont), illetve az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények mellett indokolt a kivégzésszerű ölési cselekményt idős, beteg sértettek sérelmére elkövető vádlottal szemben a törvény értelmében kiszabható életfogytig tartó szabadságvesztés. Az ítélet tábla ezért a büntetési célok eléréséhez az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetést arányosnak találta.

A feltételes szabadság legkorábbi időpontjának a megállapítása is megfelel a Btk. 47/A. § (2) bekezdésébe foglalt rendelkezésnek, amely szerint jelen esetben azt legalább harminc évben kell meghatározni.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a fegyház fokozat alkalmazásával összefüggésben elmulasztotta felhívni a Btk. 42. § (2) bekezdés b/2. pontját, melyet az ítélet tábla ezennel pótol.

Az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy a költségjegyzék 5. tétele alá tévesen került bevezetésre az összeg, mert az helyesen: 3.700.- forint (nyomozati iratok 20. oldal), illetve a költségjegyzék 19. tétele alatt a tanú útiköltségével felmerült költség helyesen: 1.211.- forint (első fokú 22. számú jegyzőkönyv 57. oldal). Mindezekből következően az első fokú eljárás során felmerült és a vádlott által fizetendő büntügyi költség összege helyesen: 2.706.079.- forint.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította.

A vádlott kirendelt védőjének jelenléti díjával és útiköltségével kapcsolatos másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről az ítélőtábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 338. § (1) bekezdésének megfelelően rendelkezett.

Szeged, 2013. február 12.

Dr. Harangozó Attila s. k.	Halász Edina s. k.	Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.545/2012/8. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 11.B.487/2011/54. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. február 12.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke